

[Anden næstformand]

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.49

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges.

Karen Højte Jensen (KF):

Der er grund til at rose amterne for deres positive og aktive holdning i forbindelse med AIDS. Amterne betragter AIDS som en sygdom på linje med andre sygdomme, og derfor indgår indsatsen over for AIDS i amternes samlede sygehus- og sundhedsopgaver.

Konkret har Amdsrådsforeningen påtaget sig at finansiere befolkningspjecen. Information til særlige målgrupper betales fortsat over statens budgetter. Hvad angår kompensation for amternes merudgifter til helbredsundersøgelser, donorscreening og varmebehandling af blodprodukter, tages dette op til drøftelse i forbindelse med de sædvanlige bloktilskudsforhandlinger i foråret 1986.

Det er min opfattelse at alle, også Amdsrådsforeningen, har forståelse for de særlige problemer, der findes i Københavnsområdet, idet 90 pct. af AIDS-patienterne netop kommer fra dette område.

Som det fremgik af ministerens tale, mødes de implicerede parter til et opfølgingsmøde den 10. december, hvor også finansieringsproblemer skal drøftes, og på denne baggrund må jeg afvise forslaget.

Bente Nielsen (V):

Det kan godt undre en lille smule, at dette forslag om finansieringen af indsatsen mod AIDS fremsættes nu. Indenrigsministeren har jo netop for nylig i et samråd i kommunaludvalget redegjort for de aktiviteter, der er sat i værk vedrørende AIDS, herunder også om de økonomiske forhold. Det er heraf klart fremgået, at sygehuskommunerne i overensstemmelse med sædvanlig praksis har ansvaret for indsatsen, og at eventuelle statslige pålæg finansieres efter totalbalanceprincippet.

Derudover har indenrigsministeren jo også redegjort for, at der løbende er kontakt og forhandlinger mellem ministeriet og amterne

plus Københavns og Frederiksberg kommuner bl.a. om finansieringen af hele indsatsen. Under disse forhandlinger har det også været diskuteret, om der skulle laves særlige udligningsordninger eller andet til fordel for Københavns kommune, der jo bevisligt har klart de fleste AIDS-tilfælde.

Så længe disse forhandlinger mellem sygehuskommunerne og indenrigsministeriet finder sted, er der ingen grund til, at vi fra folketinget blander os, og venstre vil derfor afvise forslaget.

Agerschou (SF):

Nu skal jeg undlade at rippe for meget op i fortiden, men blot sige, at indenrigsministeren efter vor opfattelse mildt sagt har været for sendrægtig med hensyn til at tage initiativer over for sygdommen AIDS og specielt med hensyn til hurtigheden i forbindelse med initiativerne. Og det skal også være vores svar til venstres ordfører: vi har som sagt ikke været imponeret af den måde, indenrigsministeren hidtil har håndteret AIDS-sagen på, og det er da også en del af baggrunden for, at vi i fællesskab med VS har fremsat det forslag, vi behandler nu.

Men vi kan konstatere, at initiativerne efterhånden er kommet i værk, og at de initiativer, der er planlagt, også efter vores opfattelse er acceptable. Derfor skal forslaget ses som et supplement – men et nødvendigt supplement – til de foranstaltninger, der nu er sat i gang.

Jeg vil specielt nu fremdrage to ting i det forslag, vi behandler, nemlig at den samlede informationsvirksomhed dels bør koordineres centralt, dels bør statsfinansieres. Det har indenrigsministeren hidtil ikke ønsket, og vi ser i disse dage resultatet af indenrigsministerens holdning på præcis det punkt. Der er udgivet en generel pjece til befolkningen, som sagkundskaben, specielt overlæge Zoffmann, mener på i hvert fald et enkelt punkt er vildledende. Det mener vi kunne være undgået, hvis informationsvirksomheden blev ordentligt koordineret centralt.

Den anden centrale del af forslaget er, at Københavns kommunes udgifter i forbindelse med sygdommen skal dækkes af staten. Det hænger dels sammen med vores opfattelse af Københavns kommunes specielt betrængte økonomi; her ved vi, at indenrigsministeren har en meget ukærlig holdning til